

Motion till riksdagen 2017/18:4154

av **Martin Kinnunen m.fl. (SD)**

med anledning av skr. 2017/18:238 En klimatstrategi för Sverige

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det globala perspektivet inom klimatpolitiken ska ges en mer central plats och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av en analys av den svenska föregångspolitiken på klimatområdet och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om vikten av att svensk klimatpolitik inte leder till åtgärder som gör att utsläpp av växthusgaser flyttar till andra länder, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att dubbla styrmedel inom klimatpolitiken bör undvikas och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att elcertifikatssystemet och stödet till solceller snarast bör avvecklas och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att målet inom jordbrukssektorn i klimatarbetet i första hand bör utgå från ökad svensk konkurrenskraft och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av att stärka den svenska jordbrukssektorns konkurrenskraft och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att biodrivmedelspolitiken bör inriktas mot svenskproducerade avfallsbaserade biodrivmedel med hög klimatnytta och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att reduktionsplikten måste sättas på en avsevärt lägre nivå som är långsiktigt hållbar och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att de sektorsvisa målen inom klimatpolitiken bör avvecklas och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att alla klimatpolitiska åtgärder ska föregås av kostnad–nytto-analyser och tillkännager detta för regeringen.

12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om anledningen att harmonisera regelverket för stöd till biogassektorn med Danmark och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att internationella klimatinvesteringar bör ökas på bekostnad av ineffektiva åtgärder i Sverige och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att högre prioritera arbetet med att snabbt sätta nya internationella samarbetsformer för verkningsfulla internationella insatser för utsläppsminskningar och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Sverigedemokraterna står upp för en ansvarsfull och effektiv klimatpolitik, där det globala perspektivet ges en mer central plats. Det globala perspektivet kommer dock i skymundan i svensk klimatpolitik, vilket tydligt illustreras av regeringens skrivelse. Det saknas på många håll en grundläggande insikt om att Sverige, eller EU för den delen, på egen hand inte kan styra de globala koldioxidutsläppen i någon betydande utsträckning. Som framgår av regeringens skrivelse ligger de svenska utsläppen av växthusgaser på i storleksordningen en tusendel av de globala utsläppen, även om siffran i viss mån beror på hur man redovisar utsläppen. Sverigedemokraterna förhåller sig skeptiska till målsättningen att Sverige till varje pris, utan någon analys om hur detta bidrar på global nivå, ska åta sig större utsläppsminskningar än vad som stipuleras i internationella avtal. Ska en föregångspolitik med syfte att påverka andra länders politik sätts bör en ordentlig analys göras, vilket helt saknas i regeringens klimatstrategi. En föregångspolitik kan få direkt negativa konsekvenser om den till följd av försämrade konkurrenskraft exporterar utsläpp, jobb och tillväxt till andra länder där energiförsörjningen är beroende av fossila energikällor. Det måste vara grundläggande för den svenska klimatpolitiken att åtgärder i Sverige på klimatområdet inte leder till att utsläpp av växthusgaser flyttar till andra länder.

Sverigedemokraterna har sedan tidigare tydliggjort att partiet vill se färre mål som tydligare kan kopplas till konkreta åtgärder där all politik ska utgå från att minska utsläppen av växthusgaser globalt. För arbetet med att minska riskerna för global uppvärmning saknas det betydelse av var utsläppsminskningarna sker.

Ineffektiv politik

Regeringens klimatpolitik kännetecknas i stor utsträckning av dubbla styrmedel och ineffektiva åtgärder. Flygskatten och biodrivmedelssektorn är exempel på ineffektiv politik till följd av dubbla styrmedel. Flygsektorn omfattas redan av EU:s utsläppshandelssystem och inom biodrivmedelssektorn får vi inom kort en situation där styrmedel för nedsatt skatt på låginblandade biodrivmedel kvarstår trots att reduktionsplikten införs. Detta i kombination med marknadsstörande politik, som gör betydligt mer skada än nytta. Energipolitiken är ett sådant exempel där man trots en närmast koldioxidfri energiproduktion framhårdar med subventioner och bidrag på ett sätt som stör marknaden och skapar långsiktiga risker för en fossilfri svensk

energiförsörjning i framtiden. Elcertifikatssystemet och de olika formerna av stöd till solceller är exempel på åtgärder som gör mer skada än nytta och snarast bör avvecklas. Stödet till solcellssektorn är besynnerligt mot bakgrund av att solcellspaneler orsakar större utsläpp av växthusgaser i ett livscykelperspektiv än genomsnittet för annan elproduktion.

Sverigedemokraterna motsätter sig det s.k. ”klimatklivet”, vars effektivitet är starkt ifrågasatt. Klimatklivet bygger vidare på klimpsystemet, en satsning som utvärderats och tydligt dömts ut som en ineffektiv satsning. Klimatklivet har ännu inte utförligt utvärderats men att döma av de beräkningar som finns existerar samma problematik som med klimpsystemet. Kostnaden för utsläppsminskningar är hög jämfört med internationella åtgärder, och satsningen leder inte fram till nya satsningar utan stärker kommunerna i satsningar som de ändå i stor utsträckning hade gjort. Vi talar här om utgifter på upp till 3 miljarder per år, en ineffektiv satsning som ska vägas mot andra satsningar i statsbudgeten.

Jordbruket

Sverigedemokraterna motsätter sig åtgärder som fördyrar svensk livsmedelsproduktion i Sverige. Det är oroande att regeringen inte ser kopplingen mellan höga skatter på drivmedel för jordbruksändamål och den svaga utvecklingen för svensk självförsörjningsgrad gällande livsmedel. Sverigedemokraterna vill gå i motsatt riktning och underlätta för svenskt jordbruk vilket gör skillnad för klimatarbetet på global nivå. Det svenska jordbruket är ledande vad gäller låga växthusgasutsläpp varför ökad svensk livsmedelsförsörjning bidrar positivt till arbetet med att minska utsläppen på global nivå. Precis som Jordbruksverket påpekar i sitt remissvar finns det skäl som talar emot att låsa jordbrukssektorns utsläppsutveckling. Ökad svensk matproduktion kommer, till följd av konsumtionsmönster, trots något ökade utsläpp av växthusgaser på nationell nivå totalt att bidra till att minska utsläppen på global nivå. Målet inom jordbrukssektorn bör således i första hand utgå från att öka den svenska livsmedelsförsörjningsgraden.

Biodrivmedel och sektorsvisa mål

Regeringens och Alliansens ensidiga fokus på biodrivmedel är exempel på klimatpolitik när den fungerar som sämst. Kostnaderna till dags dato i bortfall av skatteintäkter kan summeras till tiotals miljarder och även om denna kostnad delvis skjuts över på konsumenterna vid halvårsskiftet så kvarstår högre produktionskostnader för drivmedlen. Det hela kokar ned till en siffra på ett papper till hög kostnad för samhället och ingen nytta eller i bästa fall högst begränsad nytta. Sverigedemokraterna ställer sig bakom principen om en reduktionsplikt, men den måste anpassas till vad som kan produceras i Sverige från avfallsbaserade råvaror. Biodrivmedel har en roll att spela, men reduktionsplikten bör sättas på en hållbar nivå som är avsevärt lägre än vad den reduktionsplikt som regeringen infört leder till. De biodrivmedel som används i Sverige kännetecknas till största delen av bränslen som om man räknar med markeffekter och indirekta effekter inte bidrar till att minska koldioxidutsläppen globalt. Politiken på området är heller inte hållbar då svensk självförsörjningsgrad är liten och akut brist på

befintliga bränslen kommer att uppstå i takt med att efterfrågan på biodrivmedel i världen ökar, vilket blir fallet om större länder följer Sveriges exempel.

Sverigedemokraterna anser, liksom Konjunkturinstitutet och Finanspolitiska rådet, att klimatmål bör formuleras i termer av det miljöproblem man vill lösa och inte i termer av de medel vi har för att lösa det. Av den anledningen bör Sverige snarast avveckla alla sektorsvisa mål inom klimatpolitiken. Mål om förnybart, energieffektivisering och koldioxidfri fordonsflotta bör överges. Regeringen bör ge Miljömålsberedningen nya direktiv beträffande klimatpolitiken. Målet för svensk klimatpolitik ska utgå från hur man så kostnadseffektivt som möjligt kan bidra till att minska utsläpp av klimatgaser på global nivå. Forskning har visat att bindande mål för förnybart inom EU kraftigt kan öka kostnaderna utan att utsläppen minskar. All politik på klimatområdet måste föregås av en ordentlig kostnad–nytto-analys.

Biogasen har hamnat lite i skymundan inom biodrivmedelspolitiken trots att den sett till utsläppsvärden kan vara det bästa biodrivmedlet. Den svenska biogassektorn håller i dag på att slå ut till följd av konkurrensfördelar för industrin i andra länder där stödet ges i produktionsledet. Sverige bör av den anledningen harmonisera regelverket för stödet till biogassektorn med Danmark. Även om produktionsstöd i sig inte är att föredra är situationen kritisk för svensk biogas varför det inte går att vänta på eventuellt positiva utfall av samtal med andra länder.

Internationella insatser

Det är anmärkningsvärt att regeringen trots alla stora ord i klimatfrågan ägnar så liten uppmärksamhet åt frågans internationella dimension. Beräkningarna visar tydligt att internationellt samarbete, genom exempelvis Clean Development Mechanism (CDM), utgör lågt hängande frukter för utsläppsminskningar i ett globalt perspektiv. Här kan utsläppsminskningar göras till en kostnad av 60 kronor per ton, att jämföra med regeringens klimatkiv där beräkningar just nu talar om en kostnad per ton på 400 kronor. Satsningarna på internationella klimatinvesteringar bör ökas på bekostnad av ineffektiva åtgärder i Sverige. Det är positivt att arbete pågår med nya internationella samarbetsformer utifrån artikel 6 i klimatavtalet från Paris. Sverige bör inom ramen för det globala klimatarbetet högre prioritera arbetet med att snabbt sätta nya internationella samarbetsformer för verkningsfulla internationella insatser för utsläppsminskningar.

Martin Kinnunen (SD)

Runar Filper (SD)

Cassandra Sundin (SD)